

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 588/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Ђорђевића, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Ђорђевића, адвоката Игора Вуловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К.бр.607/24 од 17.09.2024.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 810/24 од 15.01.2025.године, у седници већа одржаној дана 15.05.2025. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Ђорђевића, адвоката Игора Вуловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К.бр.607/24 од 17.09.2024.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 810/24 од 15.01.2025.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К.бр.607/24 од 17.09.2024.године окривљени Зоран Ђорђевић је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је на основу члана 63. КЗ урачунато време које је провео на задржавању од 13.11.2023. године у 17.00 часова, до 14.11.2023. године у 11.00 часова.

На основу члана 246а став 5. у вези члана 87. КЗ од окривљеног Зорана Ђорђевића су одузети предмети извршења кривичног дела, а који су одузети по потврди о привремено одузетим предметима МУП, ПУ Крагујевац, ОКП, број 67092/2023 од 13.11.2023. године и то опојна дрога *Cannabis* (конопља) у укупној нето количини од 395,30 грама, смола биљке *Cannabis sativa* у укупној нето количини од 2,57 грама и три шприца испуњена уљем смоле биљке *Cannabis* (конопља) укупне запремине 5,60 мл., као и једна дигитална вагица за прецизно мерење.

На основу члана 261 и 264 ЗКП обавезан је окривљени Зоран Ђорђевић да надокнади трошкове кривичног поступка и да Основном суду у Крагујевцу плати на име паушала износ од 35.000,00 динара, као и износ од 106.749,32 динара који је

унапред исплаћен из буџетских средстава суда, на име трошкова вештачења од стране комисије вештака психијатријске струке, а све у року од тридесет дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће суд о осталим трошковима одлучити накнадно посебним решењем сходно члану 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 810/24 од 15.01.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Зорана Ђорђевића, адвоката Игора Вуловића, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К.бр.607/24 од 17.09.2024.године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Зорана Ђорђевића, адвокат Игор Вуловић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, укине побијане пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Зорана Ђорђевића, адвокат Игор Вуловић у захтеву за заштиту законитости формално истиче повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. Међутим, наведене повреде бранилац окривљеног образлаже тако што наводи да се нижестепени судови у својим одлукама позивају на урински тест који је извршен током вештачења, а којим није детектована марихуана, као кључни доказ да је код окривљеног постојала свест да се у конкретном случају радило о великој количини опојне дроге. По оцени браниоца, овакав закључак нижестепених судова је нелогичан, а наведена чињеница може бити само потврда одбране окривљеног да марихуану користи повремено дужи низ година и да је није конзумирао у последњих петнаестак дана и потврђује налаз вештака у делу да код окривљеног не постоје симптоми зависности, већ само склоност ка злоупотреби опојне дроге. Бранилац је још истакао да чињеница да се ради о „канабису“ потврђује наводе окривљеног у погледу економичности приликом набављања предметне количине, начина на који је дрогу држао и начина на који је користи, те да је и у побијаним пресудама наведено да је марихуана „лака“ опојна дрога, која се у свету користи у медицинске сврхе, и да не ствара зависност као друге опојне дроге, што све такође потврђује одбрану окривљеног.

По оцени Врховног суда, иако бранилац окривљеног формално означава повреду закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, исте образлаже тако што оспорава утврђено чињенично стање и полемише са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, те указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, па на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како повреда одредбе члана 440. ЗКП не представља законски разлог због кога је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног Зорана Ђорђевића, адвоката Игора Вуловића оценио као недозвољен.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић